

Заповѣдай зимо! Не се боя отъ тебе, защото имамъ родители. Както виждашъ всичко ми приготвиха да те посрѣщна . . .

Но какво виждамъ татъкъ изъ улицата? Ти си заварила онѣзи дѣчица голи и боси. Нима тѣ нѣматъ родители, които да имъ приготвятъ топло облѣкло? Да, тѣй зимо, тѣй! Тѣ или нѣматъ родители, или пъкъ тѣхнитѣ родители сж бѣдни, сиромаси хорица . . .

Чакай, дойде ми на умъ едно нѣщо. Азъ имамъ у дома вѣтхи дрешки и обуца. Ще по-моля татя и мама и тѣ ще съгласятъ да ги дадемъ на тѣзи бѣдни дѣчица. Какво ще кажешъ на това зимо?



### Умно желание.

Учительтъ на второ отдѣление много обича Павля, защото той е прилеженъ ученикъ и винаги добрѣ отговаря, каквото го запитатъ. Павли много знае, защото много чете отъ различни книжки. Той най-много се радва на дѣтското списание, че въ него освѣнъ хубави приказки, има още прѣкрасни цвѣтни картинки. Павли иска да получава едно дѣтско списание, но баща му е бѣденъ работникъ и не му дава пари въ рѣцѣтъ. А Павли много иска да получава едно списание. И той самичъкъ спечели пари за едно списание. Ето какъ стана това.

Една вечеръ той каза на майка си:

— Мамо, утрѣ е малката Коледа. Ще ходя